

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 20.

Parkland, Wash. 20de Mai. 1898.

8de Aarg.

Herre bli hos os!

(O. Jonassjen.)

Bli hos os Herre, du alene
Kan stille Hjertets Træng og Trang.
Og ved saa vel hvad os kan tjene
Mens her vi gaar vor Pilgrimsgang.
Derfor bli hos os Herre Her
Og os i dine Seie lær!

Bli hos os naar mod Nat det liber
Og Solen gaar i Mørke ned,
Og Haab og Tro i Sjælen sinder,
Og vi ei nogen Udgang ved;
O bli da hos os Herre Her
Og os i dine Seie lær!

Bli hos os til vort Livs Ende
Og da under vort ringe Tag;
Og bring vort Hjerte til at brænde
I Kjærlighed fra Dag til Dag;
Og lad det blive saa vor Ønske
Bli hos os altid du Guds Søn!

Bli Herre, bli naar Solen rinder
Og naar den alter daler ned;
Oplad os Striden saa vi sinder
En var og Trøst, en sikker Fred
O Herre, bli vor Følgesmand
Paa Veien her til bedre Land.
Sjebøggan, Wis.

Jesu daab.

(S. 1111.)

Da Jesus steg op af vandet, bad han, siger Lukas. Det var en bøn til sin himmelske Fader, at han vilde ruste ham til denne tunge gerning og beljende sig til den. Og hans bøn blev hørt. „Himlen aabnedes over ham," staar der, før var den lukket. Menneskets synd havde lukket himlens port og sat bom for den. Nu stod himlen aaben over ham, der for vor skyld havde forladt sin himmel, og idet den aabner sig over vort sedsfortræder, aabner den sig ogsaa over os: der er atter samfund mellem himmel og jord, mellem Gud og mennesker. Og Anden, Helligaanden, baledes ned som en due og som over ham. Duen er renhedens og mildhedens symbol, og saaledes er den vel stillet til at afslibe hans væsen, der er den rene, den „jagtmodige og ydmyge af hjertet." Hans virksomhed skulde jo ogsaa netop have til maal oprettelsen af et fredens, mildhedens og barmhjertig-

hedens rige. Anden havde han vel sør, thi han var jo undfanget af den Helligaand og var selv et med ham; men han skulde jo nu som gudmennesket oplage sin frelsjergjerning, sin forsonergjerning, — han modtog saaledes Anden for sin menneskelige natur vedkommende som en gave, det er ikke aanden som den lidgivende aand, men embedsaanden, han modtager; den er jalvessen til det embede, han skal tiltræde, — „den er ligesom Faderens haandspaalæggelse." Faderen lod ogsaa sin øst høre. „Denne er min Søn, den elskelige, i hvem jeg har velbehag." Faderen bevidner her sit velbehag i sin Kjærligheds Søn, beljender sig til ham og til den gerning, han stod i begreb med at begynde. Ved aandsmeddelelsen var Jesus jalvel og udrustet til sit tredobbelte embede af hyperkeprest, profet og konge, og af Faderen havde han faaet velsignelsen med til sin gerning. Saaledes blir daaben med de begivenheder, som dernæst knytter sig til den, en indvielse til den messiasgjerning, han havde overtaget. Hvilken betydning har nu Jesu daab for os kristne?

„Ligesom den treenige Guds herlighed straaledes over Jordans flod, saaledes hviler den samme herlighed usynlig over det gjensjælsens vandbad, gennem hvilket vi indgaar i naaderiget her paa jorden," har en meget smukt og træffende sagt. Vor daab hviler paa Jesu daab; den har saa at sige sit forbillede i den; og hvad der fandt sted ved Jesu daab, det finder endnu sted ved hver daabshandling inden kristenheden. Naar det lille barn bæres til døbefonten, hvor det i den treenige Guds navn bestænktes med vand, da ser jo handlingen saa ringe ud for vore øine og dog, hvilket alvor, hvilken høitid hviler der ikke over handlingen; thi daaben foregaar jo i Guds navn, og „at døbes i Guds navn — siger Luther — er at døbes, ikke af mennesker, men af Gud." Det er saaledes en Guds gjerning, og som saadan er den ingen ringe handling. Over hvert nydøbt barn aabner himlen sig, det optages nemlig i pagten med og faar barnetaaret hos den Gud, som troner i himlen. Afgangen til ham staar nu altid aaben; intet mer staar skæmmende i veien. Anden daler ned over det, tager ind i dets hjerte, danner det til sin bolig, til et Guds tempel: — den tager menneskets ind-

ijæl og hjerte i besiddelse og danner det til et elskeligt og ydmygt barn for Faderen, som atter udtaler sit: du er min søn, min datter, i hvem jeg har velbehag. Og hvilke herlige gaver skænkes ikke i daaben! — Jesu daab er en daab til døden. Vor daab er en daab til hans død. (Rom. 6, 3). Jesus indviedes ved sin daab til lidelse og død; ved denne sin død forhvervede han os alle frelsens goder og skatte — ved den forhvervede han os det evige liv. Derfor døbes vi ind i hans samfund til at blive delagtige i og eie frugten af hans død. Vor daab skænker os saaledes „alle kristendommens velsignelser: alt, hvad Kristus vil skænke os baade i det nærværende og i det tilkommende liv, det er indestultet i daaben som i en første frugtbar begyndelse, som i en kilde, der befrugtende skal stynge sig igjennem hele livet." (Mortensen). Men alle de velsignelser, goder og gaver, daaben skænker os, grupperer sig om og finder sit høidepunkt, sit endemaal i det evige liv, i saligheden. Derfor siger Luther, at „dette er daabens kraft, gerning, nytte, frugt og siemed, at den gjør salig," hvilket igjen blot bekræfter, hvad Paulus siger, at den gjør os til „arvinger til det evige liv." Se altsaa, hvad vi vinder ved daabens hellige handling: syndernes forladelse, den hellige Guds naade, barnetaaret og barmhertighederne hos Gud og endelig saligheden hilst. Dette er, hvad Gud giver os i og ved daabspagten afslutning. — Men som Guds børn har vi hellige forpligtelser. Disse indgil vi ogsaa i daabens stand. Paa vor side lovede vi forsagelse og tro: vi lovede forsagelsen af djæblen og alle hans gjerninger og alt hans væsen og troen paa Gud Fader, Søn og Helligaand. Vort liv i daabspagten maa saaledes være et liv i forsagelse og et liv i tro; et liv i forsagelse af alt, som kan bejmitte syndet, forstyrre samvittighedens fred og sønderrive baandet, som knytter os til vor himmelske Fader; i forsagelse af alt, som kan fordukke himlen for os og udvise pagtens skrift i vort hjerte; et liv i troen paa den treenige Gud, vor skaber, gjentager og helliggjører; i troen paa Faderen som skaber af vort legemlige liv, hvilket han ved sine gode gaver daglig opholder; som skaber ogsaa af vort aandelige liv, hvilket han opholder, nærer og styrker ved sit lidgivende ord;

i troen paa Sønnen som forsoneren, igjensjæren, frelseren, der gav os tilbage det liv, vi ved synden havde tabt, aandslivet i samfundet med Gud; i troen paa Helligaanden som helliggjøreren, som talsmanden, der forklarer Faderen og Sønnens gjerning i vort hjerte, der daglig kalder os og vækker os til nyt liv, til ny kamp mod synden, til en fortsat forarbejdelse af vort hjertes helliggjørelse og saliggjørelse for Gud. — Dette er altsaa, hvad vi paa vor side lovet Gud i daaben. Og saa for os er saaledes daaben bleven en udgang fra noget og en indgang til noget: en udgang fra mørket, fra Satans magt, og en indgang til lyset, til samfund med Gud. Og til dette samfundsliv med Gud er den ogsaa en indvielse. Anden, som meddeles os i daaben, har udrustet os med kræfter til den livsgjerning, vi skal udføre som kristne.

Men nu kunde muligens nogen komme i tvil, om daaben ogsaa virkelig ebner alt dette, ebner at skænke „syndernes forladelse, livet og den evige salighed," og denne tvil kunde saa lede til en anden tvil: om nu ogsaa hans egen daab er en ret daab, siden han ikke ret troer paa den, og den dog kræver troen som sin forudsætning. Hertil kan bemærkes, at der vistnok siges: „hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig," hvilket ogsaa Luther bekræfter, naar han siger, at „troen alene gjør værdig til med nytte at modtage det frelsende, guddommelige vand;" og dog skal han ikke tvile paa, at hans daab er en ret daab; thi meget træffende siger Luther videre: „Naar ordet er ved vandet, da er daaben ret, om end troen ikke kommer til. Thi min tro gjør ikke daaben, men modtager daaben. — — — Har du derfor ikke troet før, saa tro nu og sig: Daaben har vel været ret, men jeg har ikke modtaget den ret." Den kristne skal betragte sin daab, ikke tvilende, men troende. Ligesom barnet i daaben med sin slurrende bevidsthed aabnedes sit hjerte for Guds aand og gav Gud det, — saaledes skal den i aar modne kristne med bevidsthed og vilje oplade sit hjerte for Guds naade, ligesom blomsten, der aabner sit bager for solen; han skal give ham sit hjerte og sin vilje, hvilket er ensbetydende med at tro, og „hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig." —

K. X.

Døler Kristendommen paa historisk Grund?

(Af Prof. H. R. Sagen.)

[Fortsat.]

Jeg skal nu anføre nogle Udtalelser af Celsus for at vise, hvorledes han angriber det nye Testamentes Lærdomme. Han siger: „Moses opmuntrede Folk til at erhverve sig Rigdomme og ødelægge sine Fiender. Men hans Søn (han mener „Guds Søn“) Nazaræeren giver aldeles modsatte Love. Han vil heller ikke indrømme, at en rig Mand eller en, som tragter efter Magt, har Adgang til hans Fader. Heller ikke vil han tillade Folk at sørge for Føde og Skatte mere end Ravnene, eller sørge for Klæder saa meget som Liljerne, og den, som har slaaet engang, vil han, man skal give Lov til at slaa igjen.“ Sammenlign Matth. 5, 39; Luk. 6, 29; Matth. 6, 26 og 28; Luk. 12, 24 og 27.

Celsus siger, at det er vor Paa-stand, at Gud blev sendt til Syn dere, og spørger: „Men hvorfor blev han ikke sendt til dem, som var frie for Synd? Hvad galt er der i det, ikke at have syndet? Gud antager sig en uretfærdig Mand, dersom han ydmyger sig paa grund af sin Ondskab; men en retfærdig Mand, som altid har lagt Vind paa Dyd, vil han ikke antage sig, naar han ser op til ham.“ Dette har uden tvil Hensyn til, hvad Jesus siger i Lignelsen om Farisæeren og Tolderen, Luk. 18, 9—4, og til de Ord hos Matth. 9, 13: „Jeg er ikke kommen for at kalde retfærdige, men Syndere, til Omvendelse.“ (Sammenlign Markus 2, 17 og Lukas 5, 32.)

Celsus siger videre: „Dersom hine Afguder er intet, hvad Skade kan der da være i at deltage i deres Maaltider (Maaltider til Ære for Afguderne?) Men er de Djævl, saa er de uidentvil af Gud, og man bør da tro paa dem og ære dem i Overensstemmelse med Lovene, og man bør bede til dem, at de kan blive gunstig stemte mod os.“ Her sigter han til, hvad Paulus siger 1 Kor. 8, 4—11. „Hvad altsaa Spising af Afgudsofre angaar, da vide vi, at en Afgud er intet i Verden, og at der er ingen anden Gud end en“, osv.

Celsus skriver: „J vil visse- lig ikke sige, at, naar han ikke kunde overbevise dem, som var her, for han til Helvede for at overbevise dem, som er der.“ Han sigter til 1 Pet. 3, 19—20: „I hvilken han gik bort og prædikede for Aandene, som vare

Forvaring, som fordem vare gjenstridige“ osv.

Om Jesus siger Celsus: „Det er blot nogle faa Aar, siden han, som nu holdes af de kristne for at være Guds Søn, fremsatte sin Lære.“

Celsus skrev — som før sagt — cirka 150 Aar efter Kristus.

Dette, som her er anført, er kun nogle faa Brudstykker af, hvad Celsus har sagt. Det fremgaar deraf, at han kjendte vel til det nye Testamentes Skrifter, og at de maa have foreligget samlede paa hans Tid, 150 Aar efter Kristus, og ca. 80 Aar efterat Johannes's Evangelium blev skrevet. Han taler om Jesus og hans Disciple som historiske Personer, og det nye Testamentes Skrifter kalder han „Jesu Disciples Skrifter“. De, som ønsker at læse mere herom, henvises til Lardners Evidences, VII, om Celsus.

Til Slutning skal jeg anføre to korte Summarier af, hvad Celsus har skrevet, det ene af Dr. John Leland af Dublin og det andet af Dr. Sherlock, begge citerede af Dr. Lardner, L. C. Dette er korte Summarier, ikke af alt, hvad Celsus har skrevet mod Kristendommen, men af det, som er os tilgængeligt.

Leland skriver: „Celsus, en overmaade bitter Fiende af Kristendommen, som levede i det andet Aarhundrede, anfører mange Steder af Fvangelierne. Han fremstiller Jesus at have levet kun nogle faa Aar tilbage; han nævner den Omstændighed, at han blev født af en Jomfru; at Engelen aabenbarede sig for Josef, da Maria fandtes at være frugtbar, og at en Stjerne viste sig ved hans Fødsel. Han omtaler de vise, som kom for at tilbede ham, da han endnu var et Barn, Herodes's Barnemord, Josefs Flugt med Barnet til Ægypten efterat have været advaret af en Engel, den Helligaands Neddalen i en Dues Skikkelse over Jesus, da han blev døbt af Johannes, og Røsten fra Himmelen, som erklærede ham for at være Guds Søn. Han nævner hans Vandring med sine Disciple, hans Helbredelse af syge og lamme, og hans Opvækelse af døde. Han omtaler hans Forudsigelse af sine Lidelser og Opstandelse, at han blev forraadt og forladt af hans egne Disciple, at han led baade frivillig og af Lydighed mod sin himmelske Fader, hans Angst og Nød, hans Bøn: 'Fader, er det muligt, da lad denne Kalk gaa fra mig', den skjændige Behandling, som blev ham tildelt, det

Klæde, som blev kastet om ham, Tornekronen, Røret, som blev givet ham i Haanden, at han drak Eddike blandet med Galde, at han blev hudstrøget og korsfæstet, at han blev seet efter sin Opstandelse af en fanatisk Kvinde (som han kalder hende, menende Maria Magdalena), og af hans egne Efterfølgere og Disciple, og at han viste dem sine gjen-nemstungne Hænder, Merkerne paa hans Straf. Han nævner ogsaa, at Engle blev seede ved hans Grav, og at nogle sagde, der var en Engel, andre at der var to, hvormed han hentyder til den tilsyneladende Variation i Beretningerne derom af Evangelisterne.

Det er sandt, han nævner alle disse Ting i den Hensigt at lat-terliggjøre og blotstille dem; men de giver os et uimodsigeligt Bevis for, at Evangelierne dengang var forhaanden. Derfor siger han udtrykkelig til de kristne: 'Disse Ting har vi anført af eders egne Skrifter'. Og heltigjennem antager han dem for at være skrevne af Kristi egne Disciple, som levede og samtalede med ham, skjönt han foregiver, at de opdagede mange Ting til deres Mesters Ære. Og han foregiver ogsaa, at han kunde nævne mange andre Ting om Jesus ved Siden af det, som var skrevet om ham af hans egne Disciple, men at han villigen forbigik dem'. Vi kan slutte af hans egne Udtryk, baade at han var sig bevidst, at disse Beretninger var skrevne af Jesu egne Disciple (og sandt at sige, han giver sig ikke engang Mine af at ville bestride dette), og at han ikke var istand til at frembringe modsigende Beretninger til Afkræftelse af dem, som han visse- lig vilde have gjort, om det havde staaet i hans Magt; thi ingen har nogensinde skrevet med større Ondskabsfuldhed mod Kristendommen end han. Og, i Sandhed, hvorledes var det muligt for 'ti eller elleve Toldere og Baadførere', som han foragtelig kalder Kristi Disciple, at ind-bilde Verden saadanne Ting, dersom de ikke havde været sande, og overtale saa store Skarer til at antage en foragtet Religion stik imod alle deres Fordomme og Interesser, og til at tro paa en, som var blevet korsfæstet?

Der er flere andre Ting, som beviser, at Celsus kjendte Evangelierne. Han fremdrager adskillige af Frelserens Udsagn, som er der nedtegnede, saasom: 'Det er lettere for en Kamel at gaa igjennem et Naaleoie end

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Stu-
dents supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries.
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlecgs.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester,
Udfører al Slags Snedkerar-
beide.

Husbygning en Specialitet.

PARKLAND, - - - WASH

A. G. BONNER,

Fotografist.

Portrætter

Robies og forstørres.

Alt Arbeide

Garanteret at være første Klasse.

947 C Str. TACOMA, WASH.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

for en rig at indgaa i Guds Rige'; at 'til ham, som slaar os paa det ene Kindben, skal vi vende det andet'; at 'det er ikke muligt at tjene to Herrer', hans Advarsel mod at 'sørge for den Dag imorgen', Lignelsen om 'Ravne og Liljer'; hans Forudsigelse om, at 'falske Profeter skulde opstaa og gjøre Tegn og underlige Gjerninger' osv. Han anfører ogsaa nogle Steder af Paulus, saasom: 'Verden er mig korsfæstet og jeg Verden'. 'Denne Verdens Visdom er Daarskab for Gud'. 'En Afgud er intet i Verden'.

Den Brug, jeg vil gjøre af alt dette, er denne. Det fremgaar heraf med ubestridelig Evidens ifølge Vidnesbyrd af en af de mest onskabsfulde og giftige Modstandere, som den kristne Religion nogensinde har havt, og en Mand med betydeligt Talent og Lærdom, at Evangelisternes Skrifter eksisterede paa hans Tid, som var det nærmeste Aarhundrede til det, i hvilket Apostlene levede; og at disse Boretninger blev nedtegnede af Kristi egne Disciple, og følgelig at de var skrevne i den selvsamme Tidsalder, i hvilken de Begebenheder, som der er fortalte, tildrog sig; og at det derfor dengang vilde have været den letteste Ting af Verden at overbevise dem om Løgn, om de ikke havde berettet Sandhed."

Saa langt Dr. Leland.

Dr. Sherlocks Summarium: „Celsus levede ikke meget længe efter den apostoliske Tidsalder i en Tid, da alle Religioner blev taalte undtagen den kristne Religion, og da ingen uden de kristnes Dokumenter og Bøger blev undertrykte og ødelagte. Og alligevel var han trykket af den samme Mangel paa Dokumenter, som Woolstan og hans Hjælpere; han havde kun Evangeliet at granske — som Origenes mere end engang bemærker — for Beviser mod Evangeliet. Et stærkt Bevis for, at der aldrig havde været Bøger, som fandt Tiltro i Verden, der drog Evangeliets Kjendsgjerninger i Tvil, naar en saa onskabsfuld og rænkefuld Modstander som Celsus ingen Brug har gjort af dem.

Celsus indrømmer Sandheden af Kristi Mirakler; Forskjellen mellem ham og Origenes ligger i Maaden at forklare sig dem paa; den ene tilskriver dem Guds Magt, den anden mener, at de var Trolddomskunster. Spørgsmaalet blir altsaa — enten man nu holder med den ene eller anden Part — hvis man vil staa ved sit Vidnes Udsagn, ikke hvorvidt Miraklerne virkelig er

gjorte (thi det indrømmes af begge Parter), men hvorvidt disse Miraklers Udførelse forudsætter guddommelig Autoritet hos den, som har gjort dem. Men kan det nu med Rimelighed antages, at Celsus vilde have indrømmet Kristi Mirakler som virkelige Fakta, dersom han ikke havde været tvunget dertil af alle Menneskers almindelige Indrømmelse deraf i hans egen Tidsalder?

Sandheden er, at Celsus's Indvendinger (mod Kristendommen) er opbevarede, og det i hans egne Ord. Origenes's Svar er ikke et Svar til Celsus i Almindelighed, men en indgaaende Undersøgelse af alle hans Indvendinger, endog af dem, som forekom Origenes mest intetsigende, thi hans Ven Ambrosius, hvem han dedicerer sit Arbejde, bad ham ikke at forbigaa noget. For sin Undersøgelse anfører Origenes Celsus's Indvendinger med hans egne Ord; og forat han ikke skal forbigaa noget, tager han dem i den Orden, som Celsus fremkom med dem. Celsus lider derfor ingen Overlast, og man behøver ikke at føle nogen Medynk med ham." L. C.

Her har vi altsaa nogle af Fiendernes Vidnesbyrd. Og det synes, at de Vidnesbyrd, som nu er fremdragne af Venner og Fiender for vort nye Testaments Egthed, maa være tilstrækkelige til at overbevise alle, som vil lade sig overbevise om de angjældende Skrifters Egthed.

Det Spørgsmaal, som endnu er igjen at besvare, er: Har vi det nye Testaments Skrifter hele og ubeskaarne, saaledes som de kom fra de oprindelige Skribenter Hænder? Og er disse Skribenter troværdige Mænd, som fortjener vor Tiltro? Til dette Emne vil jeg nu gaa over.

Mere.

Kubanske Frihedstampe.

Det frie Kuba, det er Løsenet, som i Aarhundreder har lydt paa Antillernes Perle, og det er Krigsraabet, med hvilket de forøuede Stater har begyndt den nuværende Krig. Præsidenten har forkyndt, at det er Maalet for Landets Politik, at Naboerne skal faa en Regjering, som Befolkningen selv finder passende. Naar dette Maal er naaet, faar Kubanerne et Ønske opfyldt, som de i mangfoldige Aar har næret. Det Folk, som Kolumbus gav den nye Verden, forstod ikke at bruge denne Gave paa en rigtig Maade. Efter Cortez's og Pizarros Dage har det spanske Folk kun tænkt paa at skaffe sig Rig-

domme af sine Kolonier og at sikre sine Sønner anseede og indbringende Stillinger og et mageligt Herreliv. At Koloniernes Beboere er Mennesker, der har Krav paa en menneskeværdig Tilværelse, er noget, som Spanierne ikke har tænkt paa.

Efter disse Grundsætninger har, som sagt, Spanierne altid baaret sig ad paa Kuba. Kun fuldblods Spaniere har havt Del i Landets Styrelse. I Embederne blev der i Almindelighed kun sat unge Folk, som det havde gaaet skakt med i Hjemmet. Men her traadte de op med al den Stolthed, som kan bo i en spansk Stormands Bryst. Ikke engang Efterkommere af Spaniere af saakaldte blandede Ægteskaber, Kreoler og Mestiser, blev agtede værdige til at ha Del i Regjeringen. Men Statslivets Byrder, Skatterne og Afgifterne, maatte de ta paa sig i fuldt Maal; for kun paa denne Maade kunde Koloniens Livskald, at opholde Morlandet, bli opfyldt. Paa den hele vide Jord har der neppe været et Land, der er blit saa udsuget som Kuba. Indtil den sidste Tid maatte man for hvert Lastdyr betale en Afgift af fra 10 til 50 Dollars for hver Kalv, som kom til, fra 5 til 10 Dollars. Ønskede Kubaneren at sælge eller slagte et Stykke Kvæg, saa maatte han for hvert 100 Pund betale en Afgift af 1½ Dollar. Horn, Knækker, Klover og Hude af de slagtede Dyr blev ogsaa skatlagde. Vilde Kubaneren drive et Haandverk, saa maatte han betale Skat af hvad han fortjente. Hængte nogen ud et Skilt, maatte han betale Skat efter det Antal Bogstaver, han brugte. For hver Regning, for hvert Kravbrev, som han sendte sin Skyldner, for hver Kvittering, som han gav, for hver Jernbanereise, for hvert Ophold i et Gæstgiveri, for hvert Vaaben, han bar, for hvert Blad, han modtog, for hvert Stykke Papir, han brugte, maatte han betale Afgifter. Ja for Ligkisten, som Kubaneren blev begravet i, maatte hans efterladte betale en Afgift af 12 Dollars, ellers blev den døde lagt i en Fattigmands Grav. Varer, som blev gjorte eller bestilte i Spanien, blev indførte frit; af dem, som blev førte ind fra andre Lande, maatte man betale en overdreven Told. Af alle kubanske Frembringelser, som gik til Spanien og andre Lande, maatte man betale en høj Udførselstold. Men det værste af alt dette var det, at den spanske Bank paa Kuba, som havde det Hverv at kræve ind Afgifter-

THE RED FRONT

"Telen" med et stort Lager af Dresser. Til at beredende af de nyeste og moderne

Cutaway Suits
Single Breasted Sack Suits
Double Breasted Sack Suits
Round Cut Suits

J. Clay Worsted's, Serges og Cashimere smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Vaaslaande, intet Humbugialg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og Tjenes for Kontant.

Rom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at tjente Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

The Red Front Clothing & Shoes Company.

1310 Pacific Avenue.

Hans Lorellson, Bestyrer.

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saasom Ejendoms, Kontrakter, m. m. Municipal Court-Rooms City Hall.

TACOMA, - - - - - WASH.

Student-Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages.

ne for Regjeringen, fik Lov til at lægge en omframt Skat af 6-100 paa Befolkningen, og denne Ekstraskat skulde Banken ha for sit Arbeide.

Dette er nu bare et Stykke af det Tyranni, som Spanien øvede over Kuba. Saa har der været personlig Grusomhed og Uretfærdighed, der har skjærpet Modsætningerne mellem Kubanerne og Spanierne og hos de første fremkaldt en glødende Længsel efter at afkaste det trykkende Aag. En god Jordbund fandt Frihedstanken paa Kuba allerede i de første Aartier af dette Aarhundrede, da den ene efter den anden af de syd- og mellem amerikanske Stater tilkjæmpede sig Uafhængighed. Den betydeligste Leder af denne Bevægelse, Simon Bolivar, var det ogsaa de kubanske Fædrelandsvenner først vendte sig til med Bøn om Raad og Hjælp, og han gik med Glæde ind paa deres Forslag om at bryde ned det spanske Herredømme paa Antillernes Perle. Han sendte to af sine fortrolige til Øen; de skulde faa nøiagtig Underretning om Forholdene og gi ham en Beretning om dem, saa at han kunde vide, hvad han skulde gjøre. Men disse Mænd kom snart i Spaniernes Magt og maatte bøde med Livet for sit Vovestykke (1826). Bolivar selv maatte paa Grund af andre Foretagender opgi Tanken paa at frie Kuba.

Men dette Uheld formaaede ikke at udslukke Frihedslængselen hos Kubanerne; de forsøgte at rive sin Øløs fra Spanien. Men disse Foretagender maatte naturligvis begyndes og udføres i det skjulte. Allerede i Aaret 1829 blev der dannet et hemmeligt Lag, der gav sig Navnet „den sorte Ærn,“ og hvis Maal var Kubas Uafhængighed. Men dets Forsøg slog fejl; for den Gang var Traugen til Uafhængighed ikke saa almindelig udbredt blandt Befolkningen og Modsætningen til Spanierne ikke saa skarpt udpræget, at Fædrelandsvennerne i sit Stræv vilde ha fundet Tilslutning over det hele Land.

At der indtraadte en Ændring i dette Forhold sørgede Spanierne selv for. I Aaret 1836 fik Morlandet en Forfatning, som gav Folket Del i Lovgivningen; men Koloniarne blev aldeles udelukkede fra at nyde godt af dette Fremskridt. Dermed svandt det sidste Haab hos de kubanske Patrioter om paa en fredelig, lovlig Vei at fremkalde en Ændring i Landets Stilling, og Tanken om en voldelig Løsrivelse

fik større og større Udbredelse, da Spanierne ved sit Overmod blev ved med at øge Folkets Bitterhed. Kubanernes Harme brød ud snart her og snart der i blodige Rejsninger, men disse Foretagender stod ikke i Forbindelse med hverandre, og Spanierne kunde derfor let tilintetgjøre dem.

Det første mere omfattende Forsøg paa at rive Landet fra Morlandet blev gjort af Kreolen Narciso Lopez. Denne Mand, som havde udmærket sig ved glimrende Tapperhed i den første Karlistekrig i Spanien og var blit ophøiet til Brigadegeneral, kom senere til Kuba og fik ogsaa her under Generalkaptein Valdes indflydelsesrige Stillinger. Men da han under Valdes's Efterfølger tabte disse, besluttede han at hevne sig og kastede sig nu helt i Armene paa de kubanske Patrioter. Men den første Sammensværgelse, som han stiftede, blev opdaget, og Lopez maatte flygte. Men paa amerikansk Grund, som han havde søgt hen til, fortsatte han sine Forsøg paa at frie Kuba. Til den Ende rustede han ud flere Ekspeditioner af Landsmænd, som holdt sig i Udlandet og der holdt Tanken paa et frit Kuba oppe. Ogsaa fra andre Lande sluttede der sig til ham en Række eventyrlystne Mænd, der for en stor Del paa Grund af Begivenhederne i 1848 havde søgt hen til den nye Verden og i den hevntørstige Kreols Foretagende öinet en god Anledning til at virkeliggjøre sin Frihedstrang. Men alle Lopez's Forsøg løb uheldigt af. Hans første Ekspedition kom ikke engang afsted, men blev opløst af den amerikanske Regjering. Den anden led Skibbrud paa Grund af Storm, og kun med Møie reddede Deltagerne sig. Den tredje lykkedes det virkelig at lande paa Øen (1851); men Spanierne havde faaet Nys om Foretagendet og gik imod den dristige Skare med overlegne Stridskræfter. Vistnok la Kubanerne stor Tapperhed for Dagen, men de blev sprængte af Spanierne, og Ekspeditionens enkelte Dele blev overvældede og tagne tilfange dels paa Søen, dels i Pinar del Rios vilde Fjælde. Førerne, først og fremst Lopez selv, led Døden ved Bøddelens Haand, de andre Deltagere blev for det meste sendte til Straffestationen Ceuta i Nordafrika.

Men Lopez's Minde holdt sig blandt hans Landsmænd, og hans Plan om at frie Kuba fra de hovmodige Spanieres Magt fandt flere ivrige Tilhængere. Men de

gjentagne Uheld, som de havde lidt, gjorde dem mere forsigtige, og de søgte med større Omhu at gjøre sig rede til en ny Opstand og at vente paa en gunstig Anledning dertil. Mange Aar maatte de la gaa hen, og først da der i Aaret 1868 brød ud indre Uroligheder i Morlandet Spanien i Anledning af Dronning Isabellas Udjagelse, troede de, at det rette Öieblik til at handle var kommet. Den 10. Oktober dette Aar blev paa Storgaarden Yara ved Bayamo paa det østlige Kuba af en Del Kreoler under Ledelse af Mamel Aguilera, Vicente Garcia og andre Republikken Kuba udraabt, og det var Signalet til den frygtelige Opstand, som da i 10 Aar rasede paa Øen og la den øde. Om nogle faa Uger var hele den østlige Del af Landet i Hænderne paa Oprørerne, og disse kunde raade over en Arme paa 10,000 begejstrede Stridsmænd. Vistnok var ikke dette Tal stort nok til at staa imod Spaniernes overlegne Kræfter i et aabent Slag; men saa meget farligere og frygteligere blev Kubanerne for Europæerne ved Kampen i det smaa, den saakaldte Guerillakrig, hvorved de holdt de spanske Tropper i stadig Uro og ved uformodede Overfald gjorde dem følelig Skade.

For denne Smækkrig er den Del af Kuba med sine vilde kløftede Fjælde, Sierra Maestra, særdeles vel skikket. Der fandt Kubanerne, som kjendte Egnen, Steder, hvor de kunde skjule sig, og rig Anledning til at lokke Spanierne i Baghold og uformodet at overfalde dem. Men at en saadan Krigsførsel er mere udmattende end en Række store Slag paa aaben Mark, er jo en bekjendt Erfaring. Dertil kom ogsaa, at Kubas morderiske Klimat med sine farlige Sygdomme gjorde Spanierne langt større Skade end Oprørernes Kuler; derfor var det ikke underligt, at Spanierne var nødte til atter og atter at sende nye Troppeafdelinger til Øen uden dog at kunne tilkjæmpe sig en afgjørende Fordel.

Den eneste Følge af Kampen, som fandt Sted snart her, snart der, var allerede den Gang, saaledes som nu, Øens fuldstændige Ödelæggelse. For hverken Kubanerne eller Spanierne var svært krasne med Hensyn til, hvad Midler de brugte, naar der bare var Udsigt til, at de kunde gjøre Fienden Skade. Saaledes var Ödelæggelsen af Avlingen paa Markerne, Nedbrændingen af Gaarde og store Godser ganske almindelige Foreteelser, som Insurgen-

terne gjengjaldte denne voldsomme Fremfærd under General Valmasøda allerede den Gang med det forskrækkelige Rekoncentrationssystem, hvorved Landbefolkningen blev drevet sammen i Byerne og der givet til Pris for Hunger og alle Slags Sygdomme, medens de Besiddelser, de hidtil havde havt, simpelt hen blev nedbrændte.

Denne grusomme Kampmaade holdt Spanierne for nødvendig, da de trods alle Anstrængelser for at holde sig mere og mere tabte sit Fodfæste. Oprørerne fik ogsaa gjentagne Gange Hjælp udenfra. Saaledes førte allerede i Aaret 1869 Polakkeren Roloff store Skarer til dem, og i det følgende Aar lykkedes det den forhenværende konfödererte General Tomas Jordan at landsætte en Ekspedition og at vinde en Seier over Spanierne ved Guaimaro. I Aaret 1873 kunde ogsaa en Del andre Insurgentledere, som Kalixto Garcia og Maximo Gomes, allerede vove at gi sig i Kast med sine Modstandere paa aaben Mark. Men det held, Insurgenterne havde, var ikke tilstrækkeligt til at fremkalde en Afgjørelse, og da i Aaret 1874 Præsidenten for deres Republik, Karlos Cespedes, blev myrdet og omtrent paa samme Tid en af deres mest fremragende Generaller, Agramonte, faldt i Kampen, blev deres Kraft lammet, saa at de ikke kunde indla sig paa noget afgjørende Slag. Under disse Omstændigheder fandt den nye Generalkaptein, Marskalk Martinez Kampos, som i Aaret 1876 tiltraadte sit Embede, en gunstig Anledning til ved Underhandlinger at gjøre Ende paa Opstanden, som heller ikke han kunde kue ved Vaabenmagt. Han gjorde Kubanerne store Indrømmelser og lovede dem en vis Grad af Selvstændighed, og at de skulde ha et Ord med i Laget, naar der var Tale om Paalæg af Skatte, og paa disse Betingelser blev i Aaret 1878 Freden til Zanjon sluttet, der atter la Øen under Spaniens Herredømme.

Men Kampos havde lovet mere, end han kunde holde. For da han vendte tilbage til Spanien, vilde de derværende Magthavere intet vide af Udførelsen af disse Betingelser, og da Kampos selv efter Kanovas de Kastillos Afsked dannede et Kabinet, fandt han hos sine egne Medarbejdere en saa svag Understøttelse for sine Planer, at han mismodig trak sig tilbage. Paa Kuba blev saaledes alt ved det gamle, og Spaniernes Udsugelser fortsattes i en endnu højere Grad. Øens

Gjæld tog til for hvert Aar — den anslaaes for nærværende til 500 Millioner Dollars — og det var let at forudse, at Kuba vilde gaa rent tilgrunde, dersom et saadant Stel skulde vare ved.

Under saadanne Omstændigheder kan man ikke undre sig over, at de kubanske Patrioter lod 17 lange Aar gaa hen, førend de gjorde et nyt Forsøg paa at frie sit Land. Men det har sin Grund deri, at de for at naa sit Maal, vilde gjøre de omhyggeligste Forberedelser. I det skjulte blev der paa Kuba saa vel som i andre Lande, hvor Kubanere havde taget sin Tilflugt, men især i de forenede Stater, agiteret paa det ivrigste for at opdigne Meningsfællerne for Frihedsverket og Tilveføbringelsen af de nødvendige Penge. Planen var, at om Vaaren 1895 skulde Opstanden bryde ud paa samme Tid i alle Dele af Landet; men de spanske Myndigheder fik Nys om Sammensværgelsen, og det var Grunden til, at Oprørsfanen allerede den 24. Februar blev heiset i Provinserne Matanzas og Guanatanamo. Denne nye Opstand, der har holdt sig lige indtil denne Dag, og som nu ved de forenede Staters Hjælp skal føres til Ende, er jo saa bekjendt, at vi ikke behøver at skildre den nærmere. Den har jo kun de samme Foreteelser at fremvise som de foregaaende Opstande: Spaniernes frugteløse Forsøg paa at kue Opstanden og Kubanernes Udygtighed til at slaa sig løs; ved Siden deraf de forrige Tiders forskrakkelige Grusomheder; Kubanernes hensynsløse Foragt for al Folkeret, der fandt sit værste Udtryk i Mordet paa flere Mellemmænd, Spaniernes frygtelige Rekoncentrationsforholdsregler, der ved den grusomme Weyler blev gjentagne med forøget Strenghed og fremkaldte den noksom bekjendte haarrei-Elendighed paa Æn.

Men nu har de forenede Stater grebet ind i Striden, og dermed er dens Udfald ikke længere tvilsomt. Men et Spørgsmaal er det, om Kuba, naar det nu virkelig blir frit fra det spanske Herredømme, ogsaa vil bli lykkeligt.

Jernbane Kompanierne bliver mere og mere nøieregnende med drikfældige arbejdsfolk — enten lade alkohol i fred eller gaa ud af tjenesten. Dette er ret; tusinder af liv ligger i lokomotivførers hænder, han bør derfor være ved sine fulde fem, naar han er i tjenesten.

Søfrigen og den neutrale Handel.

Om den uhyre Skade, som den oversøiske Handel lider ved en Krig mellem de forenede Stater og Spanien, skriver Frankfurter Ztg.: Færdselen paa den Lei, som de fleste europæiske Nationers Skibe følger, Ruten fra Europa til Nord- og Mellemerika, kommer til at ta af under Kampen, for baade Spanien og de forenede Stater vil saa vidt muligt lægge Hindringer i Veien for hinandens Handel i den Hensigt at svække hinanden. Og om nu end efter den nu gjældende Folkeret Kampen ikke skal tilføie de neutrale Nationer nogen ligefrem Skade, saa er dog de Besværligheder, som følger af de krigførende Landes Forholdsregler, saa mange og tunge ogsaa for neutrale Staters Handel, at det lønner sig at pege paa den Ting.

Som Grundsætning gjælder det, at den neutrale Handel skal være fri; ja endog fiendtlige Varer paa neutrale Skibe og fiendtlige Skibe med neutrale Varer er fri. Men Transport af Krigskontrabande er forbudt, og Havnespærring hindrer Handelen. Den neutrale Handels Frihed blev vedtaget af Pariserkongressen i 1856. Nu var vistnok ikke de forenede Stater og Spanien med paa denne Overenskomst, men de har i en Række af Traktater bundet sig til dens Bestemmelser. Rusland erklærede derfor i en Ukas af 24. Mai 1877, at disse Regler var bindende for alle Magter.

Indførselen af Krigskontrabande i Fiendens Land forbyder enhver Stat, som er indviklet i Krig. Angaaende Begrebet Kontrabande er Meningerne meget delte. I den videste Betydning er Kontrabande alt det, som understøtter Fienden. Som Krigskontrabande blir i Almindelighed betragtet: Vaaben, Ammunition, Krigsverktøi af alle Slags, fremdeles krigsmæssig udrustede Skibe, der skal føres til et af Partiernes, og endelig Krigsbudskaber, som blir befordrede i det ene eller det andet Krigspartis Interesse. Som Kontrabande blir ogsaa Levetsmidler, Kul, Penge, Klær og Krigsmaterialier behandlet, naar det lar sig bevise, at de er til Nytte for den ene af de krigførende Magter. Forøvrigt pleier ved Udbrudet af Fiendtlighederne baade de neutrale og de krigførende Magter at gi Erklæringer om, hvad Slags Gjenstande det er, der skal gjælde for Krigskontrabande. Den, som fører

Kontrabande til et af de krigførende Partier, paadrager sig Ansvar og Straf hos det andet, saa snart det neutrale Skib har forladt den neutrale Havn med de Bestemmelser at føre ulovlige Varer. Efter Losningen af Kontrabanden ophører efter Folkeretten Ansvarligheden og Strafskyldigheden.

For at kunne faa vide, om neutrale Skibe har Kontrabande om Bord har man Ret til at stanse og undersøge dem. Neutrale Staters Privatskibe maa udenfor det neutrale Søomraade, det vil sige paa det aabne Hav og inden for de krigførende Magters Ene-mærker finde sig i at bli stansede af deres Krigsskibe, for at for det første et overfladisk Eftersyn og, dersom der opstaar Mistanke om, at der er Kontrabande om Bord, en grundig Undersøgelse kan finde Sted. Blir et neutralt Handelsskib ledsaget af et neutralt Krigsskib, saa tar man en Erklæring fra Kommandanten paa dette, om at der i Handelsskibet ikke er Kontrabande, og at dets Skibspapirer er i fuld Orden, god nok. Viser det sig ved Undersøgelsen, at det stansede Skib fører forbudne Varer til Fienden, saa blir det tat og ført bort og gjort til Gjenstand for Forhandlinger i en Prisret. Som en Misbrug af Retten til stanse ansees det, naar den blir udøvet mod neutrale Skibe paa Steder, som ligger langt borte fra den egentlige Krigsskueplads.

Den anden Indskrænkning i den neutrale Handel ligger i en Blokade. Denne bestaar i Spærring af de fiendtlige Havne og de fiendtlige Kyster ved Modstanderen for at hindre al Slags Tilførsel. Ikke bare Krigskontrabande. Med Hensyn til de i 1856 vedtagne Regler angaaende Blokade kan det antages, at begge Stater, som nu ligger i Krig med hinanden, vil følge den folkeretslige Bestemmelse om at en Blokade for at være bindende maa støttes af en Krigsmagt, der er stærk nok til at hindre Adgangen til den fiendtlige Kyst. De forenede Stater har i det mindste i sin Krigsførelse altid fulgt denne Regel, og Spanien, som har al Grund til at holde sig til Vens med andre Nationer, vil naturligvis ogsaa for sit vedkommende la den Grundsætning gjælde, der er opsat af et Flertal af de europæiske Stater. En Blokade er god nok, naar et Skib, som løber ind eller ud, derved udsætter sig for at bli tat. Er de blokerende Skibes Kjæde saa svag, at det kun er rent tilfældigt, at

Pacific Lutheran University. Parkland, Wash.

Vaarterterminen begyndte Onsdag den 30te Marts, 1898.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er beremt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrift "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Quod det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Varelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn i Religionsskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

N. J. Hong.
Parkland, Wash.

Kom Seattle menighed ihu. Se artiklen i „Herold“ no. 8 for dette aar. Indbetal eders bidrag til eders respektive prester, derved spares postporto. Gud elsker en glad giver!

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County
furnished by
Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St. & Pacific Ave.
Telephone 103. Tacoma, Wash.

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forskud 50 Cts.
Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T. Larsen, Parkland, Wash. Man bør helst sende Penge i Money Order, som lyder paa Parkland, Wash.

et Skib kan bli tat, saa kan der ikke fra det tagne Skibs Side være Tale om Blokadebrud. Her til kommer, at en Blokade for at være retsligt bindende, maa bli bekendtgjort og det ifølge senere Tidens Fremgangsmaade for hvert enkelt Handelsskib, om hvilket man kan foremode, at det ikke ved noget om Blokaden. Det Skib, som gjør sig skyldigt i Blokadebrud, bli tat og givet over til en Prissot, som siger, hvad der skal gjøres med det. Neutrale Handelsskibe, som ligger i Havnen for Blokaden, maa faa en passende Tid til at gjøre sig færdige til at løbe ud; Skibe, som har faaet Lov til at komme ind i en blokeret Havn, maa ogsaa faa Lov til at løbe ud, ligesom Skibe, som paa Grund af Uveir er drevne ind i en blokeret Havn.

Beslagtagelsen af Handelskibe, der overtræder de gjældende Regler, udføres af Krigsfartøier eller i en Krig mellem Spanien og Unionen ogsaa af Kaperer. Ved Kaperer forstaaer man den Tilladelse, som en Stat gir private Skibe til at skade Fiendens Handel. Denne Tilladelse maa være skriftlig. Private Fartøier, som kaperer uden at ha Kaperbrev blir behandlet som Pirater Til Forklaring over den hele Indetning kan den Bemærkning tjene, at Tilladelsen til Kaperer yder en Stat, hvis Krigsfaade er ubetydelig i Forhold til Fiendens, indtil en vis Grad en Kraftudjævning.

Beslagtagelsen af Privatelandet paa Søen er, som almindelig erkjendt, kun da retmæssig, naar den er godkjendt af en Priseret, der er udnævnt af den

tagende Stat, og dens Dom maa ogsaa de neutrale bøie sig for. Tilbagefordring sker ad diplomatisk Vej. Falder Dommen ugunstigt nd, saa kan Elendommen enten helt eller delvis bli lagt Beslag paa. Dommens Fuldblyrdelse sker ved Salg eller ved Konfiskation. Den Skade, som opstaar ved uretfærdig Beslagtagelse, har den at betale, som gjør sig skyldig i den.

Er du taknemmelig for Guds Ord?

Da man i Irland offentlig indsamlede Bidrag til Evangeliets Udbredelse, kom ogsaa en fattig Mand med en betydelig Gave. Da man kjendte hans ringe Kaar, vilde en afholde ham fra at give saa meget. „Nei, tag det kun, svarede han; thi alt, hvad jeg eier, har jeg Kristi Evangelium at takke for: mit jordiske tilstrækkelige Udkomme, og mit visse Haab om et saligt Liv i Himmelen!“

I Krøn. 17, 8. Takker Herren, paakalder hans Navn, kundgjører hans Gjæringer iblandt Folkene!

De fleste Mennesker gaar gennem Verden og mener at ha Oienene aabne, men ser ikke det store, skjønne og underbare, fordi det er noget hverdagsligt. Den, der virkelig har sine Øine aabne, vil beundre Guds Storhed i det smaa og hente Lærdom deraf. Den skotske Brobygger Samuel Browe er et Eksempel paa det. Han skulde bygge en Bro over den brede Elv Tweed, der danner Grænsen mellem England og Skotland. I dybe Tanker om, hvorledes han bedst og billigst skulde gjøre det Arbeide, gaar han en Dag frem og tilbage i sin Have. Han blir var en Spindelvæv, der var spændt tværs over Veien fra et Træ til et andet; længe stod han foran dette og betragtede det nøie — og saa, at det var den mest storartede og paa det fineste udregnede Bro, som han hidtil havde seet paa Jorden. Der var hans Opgave løst. Nu lignede han efter i Jern det, som den lille Bygmester — eller den store deroppe — havde bygget fore og regnet fore, og Samuel Browe blev en berømt Mand. Hængebroen over Tweed er til den Dag idag.

En eneste tobakspilante har op til to Millioner frø, og aligevel er den dyrere end Kaffe.

Tacoma Market.

HVEDE,

Club.....pr. Bushel 95c
Blue stem..... " " 98c

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$26 til 27.00
Hø, Timothei " " 15.00
" Kløver " " \$13 til 14.00
" Alfalfa " " \$10.00
Halm " " 6.00
Mais " " \$25.00
Bønner pr. bush..... 2.75
Tørrede Erter pr. 100 lb.. 1.75
Grønne " " 2.25
Humle.....pr. Pund 9 Cts.

FLOUR.

Olympic.....pr. bbl. \$5.50
Swan..... " " 5.40
Snowball..... " " 5.40
Idaho..... " " 5.20
Daisy..... " " 5.00
Big Bend..... " " 5.10
Havremel..... 100lb 3.12
Rugmel..... " 2.35

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$28.00
Bran " " 18.00
Shorts " " 19.00
Chicken feed " " 26.00
Chop " " \$22.00
Knust Mais " " 23.00
Oljekage " " 38.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton fra 7 til \$8
Gulrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " 50 Cts.

FRUGT.

Æbler pr. Box. \$1.25 a \$1.75
Apelsiner " " \$2.75 a 3.00
Lemoner " " \$1.75 a 2.50

SMØR OG OST.

Wash. Meleri Smør pr lb. 21c
Øst. " " pr. lb. 21 a 22c
Øst pr. lb. 11 a 12½c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$4.00 a \$6.00
Gjæs " " 7.50 a \$8.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 13c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stude pr. 100 lb \$4.50
Kjøer " " 3.50 a \$3.75
Svin " " \$4.50
Faar " " \$4.25

Gekjendtgjørelse.

Alle Prester i Pacific Distrikt af den Norske Synode anmodes herved om at indsende sine Indberetninger og Parochialrapporter til Pastor L. C. Foss, Stanwood, Wash., og ikke til mig. B. Harstad.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Kjøbhuset Hus ved det nye Dampskibsselskab for Emigranter
Barge Office

Kristeligt Verberg for Indvandere og andre Rejsende
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og kan Emigranterne bi med Raad og Taal.

Billig Golf, fra Bremer for \$10.00, tjener med Ball i 1ste Street Car lige til Søen.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaskafarere faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager S. Olson 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du ønsker, og du skal se, at Olson haade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden handlende.

P. HOLMGREN,

MERCHANT TAILOR

ORDERS PROMPTLY EXECUTED
PRICES LOW.

951 R. R. Str. TACOMA, Wn.

Pacific Distrikts Præster.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.
Blakkan, L. J. 201 Everott, Wn.
Brevig, T. L. Port Clarence, [Alaska.
Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 119 Pontius [Ave. Seattle, Wash.
Grønsberg, O. 1414 10th Street [Oakland, Cal.
Hagøes, O. Lawrence, Whatcom [Co. Wash.
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str. [San Francisco, Cal.
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingebrigtsen, C. B. Rockford, [Wash.
Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt [Strs. Eureka, Cal.
Johansen, J. 521 Nelson Ave. [Fresno, Cal.
Larsen, T. Parkland, Wash.
Möhl, Chr. 165 San Carlos Ave. [San Francisco, Cal.
Nissen, L. Wilbur, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rødsäter, Theo. A. Anaconda, [Mont.
Sperati, C. A. 2550 S. J. Street [Tacoma, Wash.
Stensrud, E. M. 2017 Howard [Str. San Francisco Cal.

Krigens Gang.

Kompani C fra Tacoma blev den 12. Mai indlemmet i det første Washington Regiment og er nu paa Veien til Manila. —

De forenede Staters Krydser Marblehead, Kanonbaaden Nashville og Hjælpekrydseren Window dampede om Morgenen d. 11. Mai henimod Cienfuegos Havn med det Maal for Öie at kappe Kabelen, der forbinder Havana med Santiago de Cuba. Dette Maal blev opnaaet, men ikke uden en frygtelig Kamp mellem vore Krigsskibe og flere tusinde spanske Tropper, som stod i en Række paa Stranden og var skjulte bag midlertidigt opkastede Brystvern. Straks efter at Skibene var komne udenfor Cienfuegos, blev fire Baade satte ud. De drog tillands for at faa fat i Kabelen og hugge den af. Skibene laa omtrent 1000 yards uden for Havnen. Man blev var, at spanske Tropper havde samlet sig paa Stranden, men man vidste ikke, at store Kanoner var stillede op i et skjult Batteri, og at det gamle Fyrtaarn, som stod langt ude paa en Landtunge, var blit omdannet til en stærk Fæstning. De smaa Baade drog forsigtigt fremad og arbejdede over en Time uden at bli forstyrrede. Da Arbeidet næsten var udført, sendte Kystbatteriet en Bombe ud imod Baadene. Der kom flere efterpaa, og det spanske Infanteri aabnede Ild med sine Rifler.

Som et Lyn sendte Marblehead en Bombe land og derefter et rent Skur af Projektiler. Saa slog Window sig løs med sine Firepundere. Imellemtid föi spanske Kuler i alle Retninger omkring de smaa Baade. Blaa-tröierne blev ikke forskrækkede. Under Beskyttelse af den frygtelige Ild fra deres egne Skibe udförte de sit Arbejde og kappede Kabelen. Det spanske Batteri blev sprængt. Spanierne tabte flere hundrede Mand, de forenede Stater havde fire dræbte og fire saarede. Marblehead og Nashville fik Skavanker. —

Admiral Sampsons Flaade bombarderede San Juan de Porto Rico d. 12. Mai. Gjenstanden for Angrebet var let at se. Det var Morro, man vilde ta. Der blev et frygteligt Slag. De spanske Fæstningsværker blev stærkt ramponerede. Skaden paa vor Side var ikke af nogen Betydning. Nu kan en spansk Flaade finde Ly i kubanske Vande ved at stöde paa og faa Bugt med Sampsons Eskadre, noget, som ingen anden end en tullet Spanier tror paa.

Den 17de Mai

festligholdtes paa Parkland der ved, at en større Del af Befolkningen var samlet hos S. Sinlands i Anledning af deres 20 aarige Bryllupsdag. Et blandet Kor sang nogle Salmever, en kort Tale holdtes, derpaa sang Forsamlingen Salmen: „Nu takker alle Gud“ —

Om Aftenen feiredes 17d Mai i Universitetsbygningen med Musik ved P. L. U. Band og Orchester, samt Tale paa Norsk af Jacob Lunde og paa Engelsk af Prof. N. J. Hong. Mellem Talerne istemte saa mange, som kunde, antager jeg, staaende, med Liv og Kraft: „Ja, vi elsker dette Landet“ — Kaffe, Icecream og Kager serveredes derpaa. Orchesteret gav under Prof. Speratis Ledelse en nydelig Taffelmusik til bedste. Udtalelser hörtes fra flere, at vi havde havt udmærket Musik, gode Taler og en hyggelig Aften.

De Taler, der blev holdt, vil maaske Herolds Læsere faa se i Bladet. Om saa sker vil de forhaabentlig blive læst med Interesse og Nytte, thi flere af os har vist et ringe Kjendtskab til vort gamle Fædrelands Histori, især den som gaar forud for 17de Mai, 1814. Desuden har Medborgere af andre Nationaliteter en feilagtig Opfatning af Grunden til, at vi, som ikke længere er Borgere af gamle Norge, skal festligholde 17de Mai, samlede under det norske Flag, og gjøre slig Væsen af Norges Frihedsdag. Man tænker, at vi ikke kan være loyale Borgere af denne Republik, siden vi sætter Pris paa Norges monarkiske Statsforfatning. Man overser den Omstændighed, at de Borgere, som elsker sit Fædreland og er i Besiddelse af den rene, bibelske Religion, er loyldige Borgere, hvor de kommer til at bo, trods det, at de feirer Norges Frihedsdag og samstemmer i Kor med Troesbrödre paa hin Side Havet: „Ja, vi elsker dette Landet“ — — — T. L.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer
and
Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.
Effective January 25, 1898. TIME CARD.

Going South.

No. 1 A. M. Tue. Thur. and Sat.	No. 3 A. M. DAILY	No. 5 P. M. DAILY	No. 7 P. M. DAILY
Tacoma	7.45	10.45	3.45
Parkland	8.18	11.18	4.18
Lake Park	8.25	11.25	4.25

Going North.

No. 2 A. M. Tue. Thur. and Sat.	No. 4 A. M. DAILY	No. 6 P. M. DAILY	No. 8 P. M. DAILY
Tacoma	7.40	9.10	1.10
Parkland	7.08	8.38	12.38
Lake Park	7.00	8.30	12.30

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Lindahl

Photographer.

Studio 919 C Street.

TACOMA, WASH.

Til Abonnenterne!

Vil De være saa venlige at se efter paa næste No.'s Omslag, eller paa selve Bladet, hvorledes vort Mellemvær staar?

De, som staar til Rest, vil godhedsfuldt sende os det straks, hvis De kan, da den tørre Tid er nu begyndt herude! T. L.

Til dem, som har Skat at betale paa Land og Lotter i Pierce Co. Wash.!

Nu kan Skatten for 1897 betales; Vi vil ogsaa i Aar betale Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end der udkræves for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Overskudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen til gode.

T. L.

Skatten maa betales inden denne Maanedes Udgang, hvis ekstra Udgifter skal undgaaes!

Gjendtgørelse.

Det 4. ordentlige Møde for Pacific Distrikt af den norske Syno-

de afholdes, om Gud vil, i Silverton, Oregon (Past. N. Pedersens Kald) fra 8 til 14 Juli, (begge Dage (beregnet.)

Forhandlingsgenstande:

- 1.) Om Synden, Ref. Pastor Blækkan, Suppl. Past. Hagoes.
- 2.) Hvorfor en luthersk kristen bör slutte sig til en rettroende Menighed, Ref. Past. Grönsberg, Suppl. Past. Christensen.
- 3.) Religionsskolens Nödvendighed, Ref. Form. Harstad, Suppl. Past. Ingebrigtsen.
- 4.) Valg af Distrikts Embedsmænd.

Glem ikke at mælde Deres Ankomst i god Tid til Past. N. Pedersen, Silverton, Oregon.

J. Johansen, Sekretær.

—Ny hundegalskab. En ung dame i Paris fik vandskræk ved at hun lod sin syge skjöde hund slikke sig i ansigtet. Pasteur's Institut kunde intet gjøre i dette tilfælde. Lad dette være til advarsel for dem, som leger med hundene; forman börnene til ikke at lade hunden slikke sig i ansigtet eller paa hænderne.

Herved kvitteres for fölgende bidrag til kirken i Seattle gennem Ch. Extension:

Fra Tingelstad og Ylvisakers kald:
John Hallingstad..... \$3.00
Halvor Rinde..... 2.00
Syvert Pladsen..... 1.00

K. K. Stavedalen..... 2.00
 Ole Paulsen..... 1.00
 Tom Evensen..... 1.00
 William Domeier..... 1.00
 E. Evensen..... 5.00

\$17.00

Fra pastor M. Borges kald,
 Ved G. O. Rustad tilsendt
 fra Johannes Ask..... \$5.00
 Fra R. O. Haaland, Hom-
 dahl..... 1.00
 Offer fra pastor P. A. Hen-
 driksens kald i Clifford mh. 22.75
 Hjertelig tak.
 H. M. Gundersen.

Til Seattle menighed modta-
 get:

I pastor Wisnæs's kald:
 Nordre Pleasant mh..... \$8.10
 Red River mh..... 6.15
 Indsamlet fra: A. M. Hov-
 land \$2.00; G. A. Blegen,
 \$1.50; C. Stenroden \$2.00;
 Andrew Andersen 0.25;
 Chr. Adriansen \$2.00; A.
 O. Heglie \$2.00; E. P. Stub-
 sen \$1.00; G. Olsen \$1.00;
 G. Eriksen \$1.00; L. Erik-
 son \$1.00; N. A. Vigtil \$2;
 Ole Moe \$1.00; Martinus
 Oslie 0.25; A. P. Osle \$2.00 \$19.00

Tils. \$33.25

Fra pastor Monsens kald:
 Sheyenne mh..... \$26.00
 Christiania do (til Ch. Ext) 18.30

Tils. \$44.30

paat. P. A. Hendriksens
 kald. Tillæg til offer i Clif-
 ford..... \$1.00

For dette beløb tils. \$78.55 af-
 lægges paa egne og menigheds
 vegue min hjerteligste tak.

Hans M. Gundersen.

Til Kirken i Seattle, samlet
 ved Lina Fritsvold, Seattle, Wn.
 L. C. Nederli, \$3.00, Mrs. C.
 W. Ask, \$2.00, Tina Larson,
 Fritsvold, Mrs. H. Nederli, Lina
 Nordal, Mrs. Scotness, L. Berg,
 hver \$1.00, Mrs. Rosleaf, Mrs.
 C. Carlander, Hattel-Elden, Annie
 Brue, Mrs. Johnson, Mrs. Nelson,
 Carlo A. Sderati, Loren F. Lee,
 Mrs. Stensland, hver 50 Cts,
 Christopher Nedrelie, R. E.,
 Mrs. Nord, Jas. A. McGhee,
 Mrs. Berggon, Borghild Lee,
 Signor T. Herberg, Mrs. Herberg
 Anna Robstad, Mrs. Anderson,
 Mrs. Marie Stensland, Mrs. Ever-
 son, Mr. Ole Stensland, Mrs. M.
 Johnson, Mary Gaustad, Lucy
 Gaustad, hver 25 Cets, Mrs.
 Arther Williams, 20 Cts, Mrs.
 Johnson, 15 Cts, M. M., Caroline
 Lund, Betty Olson, Mrs. West,
 Mrs. L. Berg, Mrs. Sandnes,
 Soren Robstad, Mrs. Robstad,
 hver 10 Cts, Mattie Norris, Agnes
 Nelson, Ana Nelson, George
 Herry Robstad, hver 5 Cts.

Betalt for Herold.

+++++

Rev. R. J. Wisnæs, Hickson,
 S. Dak, Claus Nelson, Fleetwood,
 S. Dak, Mrs. L. O. Hendricks,
 Ballard, Wn, hver \$1.00, Mrs. W.
 R. Baker, Tacoma, Wn, Axel
 Halvorson, Nelson, B. C, W. O.
 Wilson, Crookston, Minn, O. B.
 Jørgensen, Gilman, Wis, T. Sim-
 mons, Olaus Johnsen, Kindred,
 N. D, L. T. Olsen, Kensington,
 Minn, Rev. Jno. Halvorson,
 Minneapolis, Minn, hver 50 Cts.
 Nels Olson, Lakeville, Minn,
 25 Cts.

**Bidrag til Pac. Luth.
 University.**

Fra John Sateren, Silverton,
 Oregon, \$8.00.

Til P. L. U's. Husholdning.

Modtaget af Dr. Rynning,
 (Fern Hill, Wn.) ni Galloner syl-
 tet Frugt.

**Til et vordende Barne-
 hjem.**

Fra John Sateren, Silverton,
 Oregon, \$2.00.
 Parkland, Wash. 19de Mai. '98.
 T. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Sophie Andersen, Stanwood,
 Wn. (Past. L. C. Foss. Kald) \$5.00
 „En Ubenævnt“ 50.00
 Hellig Tre Kongrs Offer
 i Sherman, Almira og Wil-
 bur Mgh. Lincoln Co. Wn.
 (Past. L. Nissens Kald) 8.90
 Fra Minn. Dist. Indre-
 missions Kasser 200.25
 Ved en Forsømmelse er der
 undladt at Kvittere herfor i
 Herold.
 T. C. Sætra, Kasserer.

Pastor Nissen bekendtgjør, at
 han har til Salgs følgende Bo-
 ger:

Mau, E. Fire hundrede For-
 tællinger for Skolan og Li-
 vet. Indb. \$1.50

Schmidt, Harald, Troesvid-
 nerne, en Forklaring over
 Martyr- og Helgenavne
 ne i Almanakken, 128 Si-
 der, Onslag. 0.35

Adresse: Rev. L. Nissen, Wil-
 bur, Wn.

**::: METROPOLITAN :::
 ::: SAVINGS BANK :::**

(Incorporeret 1889)

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.
 Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital	\$200,000
W. W. Cassar.	President
E. W. Snos.	V. President
S. S. Helvig.	Cashier
J. S. Vanderbilt.	Asst. Cashier

Directors.

Dommer E. E. Hilles, C. W. Briggs, J. W. Anderson, S. S. Holmes,
 Theo. Rosner, Geo. W. Eaton, V. J. Cassar,
 E. W. Snos, J. S. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene
 udblaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsbillaar. Undisninger
 paa alle Sted r i Europa. De Scandinaviske og det tyske Sprog tales.

A. S. Johnson & Co.
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a Full Line of Wall Paper and
 Room Mouldings, Sash
 and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 105. Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson.	President
G. Steinbach.	Vice President
G. S. Sætre.	Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsatninger.

Rykker og sælger Decker paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada
 og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaerier i Norge, Sverrige
 Danmark og Finland.

General Agenter for de norske transatlantiske Lampstiks Linier.
 Agenter for alt udsøgt N. P. R. R. Vand i Washington.

**Where is the place
 They Save Money?**

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable
 and if their goods don't prove as they represent it return it and get your
 money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	61.25 per sack, per bbl 84.90
White Swan Flour	1.20 per sack, per bbl 4.80
White Navy Flour	1.15 per sack, per bbl 4.50
Gold Dust Flour	1.10 per sack, per bbl 4.30
Winnepaha Flour	95 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	1.15 per sack, per bbl 4.50

We have a brand of flour put up especially for our trade called the Ideal
 which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10,
 per bbl \$4.30.

5 Gl. Keggs Gold Drip Syrup 80c.
 Fruit Jars measure, pts 55 & Quarts 65c & Gl. 75c.
 Arbuckles Coffee, 15c.
 2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles 25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, Wash.